

ಮತ್ತು ತಡೆಗಳ ನಡುವಿನ ಅಂತರ(ದೂರ) ಈ ಗುಣಲಬ್ಧದ ಅರ್ಧದಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ $34.4 \text{ ಮೀ.}/2 = 17.2 \text{ ಮೀ.}$ ಇರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಉಂಟಾಗಲು ಕನಿಷ್ಠ ದೂರ 17.2 ಮೀ. ಗಳಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳೋಣ ಕೇಳಿ. ವಿಜಯಪುರ ಇದೆ ನೋಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಆದಿಲ್ ಷಾ ಎಂಬ ರಾಜ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಗೋಲ್‌ಗುಂಬಜ್‌ನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಈ ಗುಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ನೀವಾಡಿದ ಮಾತು ಏಳು ಬಾರಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ 7 ಬಾರಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಅದ್ಭುತ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆ ಗುಡ್ಡವು 17.2 ಮೀ.ಗಿಂತ ದೂರದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತೆ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಮಕ್ಕಳೇ. ಇದು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಘಟನೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡಾಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ ಕಾಣುವುದು ಅಲ್ಲವೇ? ಈ ಘಟನೆಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅಂಶಗಳನ್ನೇ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಏನಾದರೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ನುಡಿದರೆ, ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಅದನ್ನೇ ವಾಪಸ್ಸು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅದನ್ನೇ ಪುನಃ ಮರಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಏನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಿಸರ್ಗದ ನಿಯಮ. ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಕೂಡ.

ಇದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು.

ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಾವು ಏನನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಟೀಕಿಸಬಾರದು, ಹಿಯಾಳಿಸಬಾರದು. ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಹಿಯಾಳಿಸುವವನು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಕಾವಲಿಯ ಮೇಲೆ ಬೇಯಿಸಲು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಕೆಳಮೈ ಸುಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ 'ನೋಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಕೆಳ ಮುಖವನ್ನು ಮೇಲುಮುಖವಾಗಿ ಕಿಚಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮರುಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಗುಚಿಗಾಕಿದಾಗ. ಈಗ ಸುಡುವುದು ಮೇಲುಮುಖದ ಸರದಿ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಏನೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ತಕ್ಕಣವೇ ನಾವು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿವೆ. ■

ಚಿತ್ರ: ಮಂಜುನಾಥ ಕುಲಕೊಪ್ಪರ

ಕಥೆ ಮತ್ತು

■ ಸ. ರಘುನಾಥ

ಬೂರುಗದ ಕಾಯ ನೋಡುತ್ತ ದಿನದಿನ
ಮಾತು ಕಾಯುತ್ತ
ಒಣಗನೆ ಹಣ್ಣು ಎಂದು
ಕೆಂಪು ಕೊಕ್ಕು ತಿಕ್ಕಿ ತಿಕ್ಕಿ
ಹೊಳಪು ಬರಿಸಿ ಚೂಪು ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೊಕ್ಕು ಇಕ್ಕಿ ಕುಕ್ಕಿ ಗಿಳಿಮರಿ

ಓಪ್ಪನೊಡೆದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ
ಬೆಚ್ಚಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ
ಹಾರೊ ಗಾಳಿ ಜೋರಿಗೆ
ಹತ್ತಿ ಕೆದರಿ ಮುಖಿಕೆ ರಾಚಿ
ಬೆದರಿ ಚೀರಿ ಹಾರಿ
ಬದಿಯ ಆಲ ಕೊಂಬೆಯೇರಿ
ಬದುಕಿದೆ ದೇವ ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನಲ್ಲಿ
ನೆನೆಯಿತಮ್ಮನ ಗಿಳಿಮರಿ

ಹತ್ತಿ ಕುಣಿತ ಗಗನದಲ್ಲಿ
ಕಂಡು ಬಿಳಿಯಭೂತವೆಂದು
ಹೆದರಿ ಎಲೆಯ ಮರೆಯಲಡಗಿ

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಅಮ್ಮ ಎಂದು
ಅಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಲದೆಲೆ
ಕರುಣೆ ತೋರಿ ಜೋರು ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು
ಹೆದರಿದಂತೆ ದೂರ
ಹಾರಿಹೋಯ್ತು ಹತ್ತಿ.

ಹಾರಲೆದ್ದು ಬಾಗಿರಿದಾಗ
ಎಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಸಂಜೆ
ಹೊಳೆದ ಕನ್ನಡಿಯಲಿ
ಕೊಕ್ಕ ಕಚ್ಚಿ ಕುಳಿತ ಹತ್ತಿಚೂರು
ಬಿಡದ ಭೂತವೆಂದು ನಡುಗಿ
ಬೇಡೆ ಮತ್ತೆ ಆಲ ಬೀಸಿತೊಮ್ಮೆ ಗಾಳಿ ಗಟ್ಟಿ

ಹತ್ತಿ ಹಾರಿ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ
ಚುಕ್ಕಿಯಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ
ಹಿಗ್ಗಿ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ನಮಿಸಿ
ಉಪಕಾರವನ್ನು ಹಾಡಿ
ಗೂಡುಸೇರಿ ಅಮ್ಮಗೆ
ಕಥೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿ ಮುತ್ತುಪಡೆದು
ತಾಯರೆಕ್ಕೆ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿತು.